

PONAVLJAM: RADUJTE SE!

3. nedjelja došašća, C

Radost i opet radost! Koji puta i nesvjesno Bibliju turobno doživljavamo. Krivo je to. Ne bismo u prvi čas ni povjerovali koliko Božja riječ pršti radošću. Evo samo nekoliko slika.

Nakon grijeha prvih ljudi, Bog proklinje zmiju i govori kako zameće neprijateljstvo između žene i zmije, između roda njezina i potomka ženina. Crkva taj dio Biblije naziva protoevanđeljem: prvim navještajem radosne vijesti i dolasku Spasitelja. I u tom, rekli bismo, najtragičnijem trenutku, evo plamička radosti, evo zračka novog svjetla. Bog će dati Spasitelja koji će poraziti Zloga.

Na polasku iz Egipta Mojsije i Izraelci su se u jednom trenutku našli pritiješnjeni između svojih progonitelja i Crvenog mora. Bog je riješio tu naoko beznadnu situaciju: preveo ih je posred mora po suhu, a njihove neprijatelje uklonio. I onda, na drugoj obali, Mirjam zajedno s drugim ženama, uz bubanj i ples pjeva pjesmu zahvalnicu. I proroci kasnije često navješćuju radost spasenja. Tako danas u prvom čitanju prorok Sefanija navješćuje: „*Kliči od radosti, Kćeri sionska, viči od veselja, Izraele! Veseli se i raduj se od sveg srca, Kćeri jeruzalemska... (Bog) }e se radovati tebi pun veselja...“*

I evo središnjeg navještaja radosti. Običnoj djevojci dolazi anđeo i veli: „*Haire Maria!*“, tj. „*Raduj se, Marijo!*“ Konačno se ono protoevanđelje ostvaruje. Došao je za ljude najradosniji trenutak. Božja će Riječ Tijelom postati. I kad je ona Marija došla svojoj rođakinji Elizabeti, Elizabeta kliče: „*Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi.*“ Ivan se raduje već u utrobi svoje majke.

Što su anđeli rekli pastirima one noći kad se Isus bijaše rodio? Naravno: „*Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod!*“ I onda je tridesetak godina kasnije Isus prolazio i navješćivao evanđelje Božje - radosnu vijest spasenja. Na više mjesta evanđelja izvješćuju kako bi, nakon nekog čuda kojega bi Isus učinio, zavladała u tome kraju velika radost. A kakvu li je tek radost donijelo Isusovo uskrsnuće! Luka tankoćutno izvješćuje: „*I dok oni od radosti još nisu vjerovali...*“ Radost spasenja širila se i po apostolskim rukama. Djela apostolska izvješćuju kako bi zavladała velika radost nakon što bi apostoli učinili neki znak ili nakon što bi pogani vidjeli da je i njima upućena blaga riječ spasenja.

I evo, danas, u drugom čitanju, Pavao naglašava i naglašava: „*Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! (...) Gospodin je blizu! Ne budite zabrinuti ni za što.*“ Doista, treba li ovome tumačenja? Ovo nije isprazan poziv na radost. Naša je radost utemeljena. Na Isusu Kristu i njegovu uskrsnuću. Na spasenju i milosti koju dobivamo djelovanjem Duha Svetoga. Ne možemo i ne smijemo tugovati. Djeca smo Božja. Djeca smo svetaca. Zato puni radosti zahvaljujemo za tolike velike i umnožene darove. Zato je i naša euharistija upravo euharistija, tj. molitva hvale. U radosti iščekujemo blagdan Kristova rođenja. Gospodin je blizu. S nama i u nama. Ispunja nam srca blagošću, mirom i milošću. Ispunja nas radošću, onom radošću koja samo od njega dolazi i koju nam nitko uzeti neće.

Zvonko Pažin